

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor și al frontierei

Având în vedere Decizia (UE) 2024/210 a Consiliului din 30 decembrie 2023 privind aplicarea integrală a dispozițiilor acquis-ului Schengen în Republica Bulgaria și în România, potrivit căreia, „Începând cu 31 martie 2024, controalele asupra persoanelor la frontierele aeriene și maritime interne cu și dintre Bulgaria și România se elimină și dispozițiile acquis-ului Schengen menționate în anexă se aplică Bulgariei și României între ele și în raporturile acestora cu Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Croația, Republica Italiană, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Ungaria, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda și Regatul Suediei, precum și cu Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei și Confederația Elvețiană”,

ținând cont de lista dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul art. 4 alin. (2) din Actul de aderare din 2005 care urmează să fie aplicabile Bulgariei și României între ele și în raporturile acestora cu statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen, precum și cu Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei și Confederația Elvețiană, anexă la Decizia (UE) 2024/210 a Consiliului, ce conține prevederi din Convenția semnată la Schengen la 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, acte juridice ale Uniunii Europene și acte de punere în aplicare a acestora, aplicabile României începând cu 31 martie 2024,

în considerare necesității alinierii cadrului legal național la dispozițiile acquis-ului Schengen până la data de 31 martie 2024, dată la care va produce efecte juridice art. III din Legea nr. 157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere faptul că aplicarea integrală de către România a acquis-ului Schengen presupune eliminarea, în primă etapă, a controalelor la frontierele interne aeriene și maritime, astfel că persoanele nu vor mai fi supuse controalelor la aceste tipuri de frontieră,

în condițiile în care este necesară stabilirea unor măsuri care să contribuie la realizarea noilor obligații ce revin autorităților române, având în vedere calitatea României de stat membru care va aplica integral acquis-ul Schengen,

având în vedere faptul că în prezent România se confruntă cu o paletă variată de modalități de migrație ilegală, în considerare poziției sale geografice, la confluența dintre Orient — ca zonă de sosire a migranților și Occident — ca spațiu de destinație al migrației ilegale,

în contextul în care aplicarea integrală a acquis-ului Schengen de către România implică necesitatea sporirii măsurilor de asigurare a ordinii și siguranței publice în special raportat la contingentul de 100.000 de lucrători străini nou-admiși pe piața forței de muncă din România, aprobat pentru anul 2024 prin Hotărârea Guvernului nr. 1.338/2023 privind stabilirea contingentului de lucrători străini nou-admiși pe piața forței de muncă în anul 2024,

ținând seama de consecințele negative care ar putea fi generate ca urmare a neadoptării, de îndată, a măsurilor legislative propuse, acestea fiind necesare în scopul asigurării controlului migrației ilegale și reducerii mișcărilor secundare, aspecte de natură a contribui la salvagardarea climatului de ordine și siguranță publică,

deoarece toate aspectele prezentate reprezintă o stare de fapt obiectivă și independentă, iar elementele vizează interesul public și constituie o situație extraordinară care necesită adoptarea unor măsuri imediate, impunându-se adoptarea în procedură de urgență a actului normativ care să permită aplicarea măsurilor identificate,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Articolul III din Legea nr. 157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 28 iulie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

«ARTICOLUL 11

Dispoziții generale privind șederea străinilor

(1) Străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere.

(2) Străinilor care nu au obligația obținerii vizei în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2018/1.806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor

terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație, cu modificările ulterioare, li se permite intrarea pe teritoriul României și pot să rămână pentru o perioadă de maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul oricărui stat Schengen.

(3) Străinii care se află în posesia unei vize eliberate de un stat Schengen în condițiile Codului de vize, cu excepția vizelor care fac obiectul unei limitări pentru teritoriul României, pot intra și rămâne în România cu respectarea valabilității vizei și a perioadei de ședere acordate prin viza respectivă.

(4) Străinilor posesori ai vizelor de lungă ședere sau ai permiselor de ședere eliberate de alte state Schengen li se permite intrarea pe teritoriul României și pot să rămână pentru o perioadă de maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României, calculate ca perioadă cumulată cu cele petrecute pe teritoriile celorlalte state Schengen, altele decât cel care le-a eliberat viza de lungă ședere, respectiv permisul de ședere.

(5) Străinilor intrați pe teritoriul României în condițiile alin. (2) și (4), precum și în baza convențiilor internaționale sau actelor

normative prin care aceștia sunt exonați de la obligativitatea obținerii vizei le încetează dreptul de ședere în următoarele situații:

a) se constată că la data intrării pe teritoriul României aceștia nu îndeplineau condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență sau nu le mai îndeplinesc;

b) au intrat pe teritoriul României pe baza unor documente sau informații false;

c) au introdus sau au încercat să introducă ilegal în România alți străini ori au înlesnit transportul sau cazarea acestora;

d) au încălcat reglementările vamale ori au trecut sau au încercat să treacă ilegal frontiera de stat;

e) au intrat în România în perioada de interdicție, dispusă anterior;

f) nu respectă scopul declarat la intrarea pe teritoriul României ori au încălcat reglementările referitoare la angajarea în muncă a străinilor;

g) după intrarea în țară împotriva acestora a fost dispusă măsura interdicției de intrare sau au fost declarați indesezirabili.

(6) Măsura încetării dreptului de ședere pentru situațiile prevăzute la alin. (5) se comunică străinului prin decizia de returnare.»

2. La punctul 8, referitor la modificarea art. 27, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Lista statelor ai căror cetățeni au nevoie de viză pentru a intra pe teritoriul României este cea prevăzută în anexa nr. I la Regulamentul (UE) 2018/1.806 al Parlamentului European și al Consiliului.»

3. La punctul 8, referitor la modificarea art. 27, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Cererea de viză se depune la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din străinătate, în a căror circumscripție solicitantul își are domiciliul ori reședința, iar în cazuri deosebite, urgente, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din statul pe al cărui teritoriu solicitantul se află legal.»

4. Punctul 11¹ se modifică și va avea următorul cuprins:
„11¹. Articolul 29¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

«ARTICOLUL 29¹

Cooperarea cu prestatorii externi de servicii

(1) Prin excepție de la art. 29 alin. (5), cererile de acordare a vizelor de lungă ședere pot fi depuse și prin intermediul prestatorilor externi de servicii contractați de Ministerul Afacerilor Externe potrivit legii.

(2) Prin intermediul prestatorilor externi de servicii contractați de Ministerul Afacerilor Externe pot fi depuse, în conformitate cu dispozițiile art. 43 din Codul de vize, și cererile de acordare a vizelor prevăzute de acesta.

(3) Condițiile și modalitățile de cooperare cu prestatorii externi de servicii se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.

(4) Prestatorilor externi de servicii nu li se permite accesul la Sistemul național de informații privind vizele și nu le pot fi delegate atribuții privind examinarea cererilor, efectuarea interviurilor cu solicitanții de vize, decizia asupra cererilor, tipărirea și aplicarea colantelor de vize.

(5) Pe baza contractelor de cooperare încheiate cu Ministerul Afacerilor Externe, prestatorii externi de servicii pot îndeplini, după caz, una sau mai multe dintre următoarele sarcini:

a) furnizarea de informații privind condițiile de acordare a vizelor și formularele pentru cererile de viză;

b) informarea solicitantului cu privire la documentele justificative solicitate, pe baza unei liste de control;

c) colectarea datelor, inclusiv, după caz, a elementelor biometrice de identificare și a cererilor de acordare a vizelor, precum și transmiterea acestora, în condițiile legii, către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente;

d) perceperea taxelor de viză și transferul acestora către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente;

e) gestionarea programărilor pentru prezentarea în persoană la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente;

f) depunerea și ridicarea documentelor de călătorie la și de la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României și returnarea acestora solicitanților;

g) înmânarea formularului de refuz, anulare, respectiv revocare a vizelor.

(6) Ministerul Afacerilor Externe urmărește ca taxele suplimentare de servicii percepute de prestatorii externi de servicii să fie proporționale cu cheltuielile suportate de aceștia pentru îndeplinirea sarcinilor care le-au fost încredințate și să nu depășească jumătate din cuantumul taxei aferente procesării unei cereri de viză.

(7) Cooperarea cu prestatorii externi de servicii nu exclude posibilitatea depunerii cererilor de acordare a vizei direct la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României.

(8) În eventualitatea încetării cooperării cu un prestator extern de servicii, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente asigură continuitatea furnizării de servicii complete în materie de acordare a vizelor.»

5. La punctul 12, referitor la modificarea art. 30, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Viza pentru străinii care sunt membri de familie ai cetățenilor români și viza de scurtă ședere pentru străinii prevăzuți la art. 16 alin. (4) din Codul de vize se acordă de misiunile diplomatice și de oficiile consulare ale României, fără plata taxelor.»

6. Punctul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:
„23. După articolul 33 se introduce un nou articol, art. 33¹, cu următorul cuprins:

«ARTICOLUL 33¹

Prelungirea valabilității vizei de scurtă ședere sau a dreptului de ședere stabilit străinului prin viză

(1) Durata valabilității și/sau a dreptului de ședere stabilit prin viza de scurtă ședere eliberată de autoritățile române sau de către un alt stat Schengen poate fi prelungită în condițiile art. 33 din Codul de vize.

(2) Autoritatea națională competentă să prelungească viza prevăzută la alin. (1), aplicată pe pașapoartele simple, este Inspectoratul General pentru Imigrări și formațiunile teritoriale ale acestuia, iar pentru cele aplicate pe pașapoartele de servicii sau diplomatice este Ministerul Afacerilor Externe.

(3) Refuzul prelungirii duratei valabilității și/sau a dreptului de ședere stabilit prin viza de scurtă ședere nu poate fi contestat.»

Art. II. — Articolul II din Legea nr. 247/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 7 noiembrie 2018, referitor la art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La alineatul (4), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

„e) nu a fost încheiat contractul individual de muncă în termen de 15 zile lucrătoare de la intrarea străinului pe teritoriul

României sau, după caz, de la obținerea noului aviz de angajare, în cazul vizei de lungă ședere pentru angajare în muncă.”

2. După alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Măsura prevăzută la alin. (4) lit. e) nu se dispune în situația în care neîncheierea contractului individual de muncă se datorează culpei angajatorului.”

Art. III. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, literele f) și u) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„f) *Centrul Național de Vize* — structură special desemnată din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, care contribuie la stabilirea și realizarea politicii naționale de vize a României, precum și la punerea în aplicare în respectarea acquis-ului Schengen în domeniul de activitate, împreună cu celelalte instituții din administrația publică centrală, potrivit competențelor stabilite prin lege, și este punct central de acces la Sistemul de informații privind vizele;

u) *ședere ilegală* — prezența pe teritoriul României a unui străin care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la art. 6 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), cu modificările ulterioare, denumit în continuare *Codul frontierelor Schengen*, ori condițiile de intrare sau de ședere prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, după caz.”

2. La articolul 9, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alin. (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazul în care compania de transport aerian, naval sau terestru nu asigură, potrivit art. 7 alin. (2), prin forțe proprii transportul străinului căruia i-a fost refuzată intrarea pe teritoriul României, aceasta poate solicita structurii Poliției de Frontieră Române competente să escorteze străinul respectiv într-o țară terță, respectiv în țara din care a fost transportat sau o țară de tranzit. În acest caz, compania de transport asigură/suportă transportul dus-întors al polițiștilor de frontieră care însoțesc străinul în afara teritoriului României.

(4²) Activitatea de escortare prevăzută la alin. (4¹) se realizează în baza dispoziției șefului punctului de trecere a frontierei/șefului sectorului poliției de frontieră. Personalul Poliției de Frontieră Române care realizează activitatea de escortare beneficiază de drepturile prevăzute de lege pentru personalul trimis în misiune temporară în străinătate.”

3. La articolul 12, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Obligațiile prevăzute la alin. (1) și (2) pot fi îndeplinite și prin anunțarea Inspectoratului General pentru Imigrări cu privire la sosirea pe teritoriul României ori cu privire la găzduirea străinului, după caz, respectiv prin comunicarea datelor privind luarea în evidență a străinului către Inspectoratul General pentru Imigrări, prin intermediul unei aplicații informatice puse la dispoziție în acest scop.”

4. La articolul 13, alineatele (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Declarațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) se fac în termen de 3 zile lucrătoare, cele prevăzute la alin. (1) lit. a) și c), în termen de 10 zile, iar cele prevăzute la alin. (3), în termen de 48 de ore.

(6) Entitățile-gazdă sunt obligate să informeze formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări cu privire la încetarea sau suspendarea raportului juridic cu străinul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data producerii evenimentului.”

5. După articolul 30 se introduce un nou articol, art. 30¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 30¹

În scopul efectuării verificărilor specifice cu privire la cererile de consultare prealabilă adresate României în conformitate cu art. 22 din Codul de vize, Inspectoratul General pentru Imigrări este consultat de către Centrul Național de Vize din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.”

6. La articolul 56, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Străinilor intrați în România în scopul încadrării în muncă li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă dacă prezintă contractul individual de muncă cu normă întreagă, încheiat în termen de 15 zile lucrătoare de la intrarea pe teritoriul României sau, după caz, de la obținerea noului aviz de angajare, înregistrat în registrul general de evidență a salariaților, din care rezultă că salariul este cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată. În cazul lucrătorilor înalt calificați, salariul trebuie să fie cel puțin la nivelul câștigului salarial mediu brut.”

7. La articolul 56, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prevederile alin. (1) referitoare la termenul de încheiere a contractului individual de muncă nu se aplică în cazul în care neîncheierea contractului individual de muncă se datorează culpei angajatorului.”

8. La articolul 56 alineatul (4), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) contractul individual de muncă cu normă întreagă, înregistrat în registrul general de evidență a salariaților;”

9. La articolul 81 alineatul (2), literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) străinul nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la art. 6 din Codul frontierelor Schengen ori condițiile de intrare și/sau de ședere prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;

d) dreptul de ședere al străinului, stabilit prin viză, în conformitate cu art. 11 alin. (2)—(4) ori în baza convențiilor internaționale sau actelor normative de desființare a vizelor sau, după caz, prin permisul de ședere ori de mic trafic de frontieră, a încetat, a fost anulat sau revocat;”

10. La articolul 85, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Decizia de returnare prevăzută la art. 83 alin. (2) poate fi contestată în termen de 10 zile de la data comunicării la instanța prevăzută la alin. (1), dacă străinul nu este luat în custodie publică, ori la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află centrul de cazare, dacă străinul este luat în custodie publică. Instanța soluționează contestația în termen de 5 zile de la data primirii acesteia. Hotărârea instanței este definitivă.”

11. La articolul 88 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) străinul al cărui drept de ședere a încetat în condițiile art. 11 alin. (5) lit. f).”

12. La articolul 106⁴ alineatul (1) litera a), punctele (i) și (iii) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(i) unei șederi ilegale de la 30 de zile la un an, pentru străinii care nu au părăsit teritoriul României la expirarea dreptului de ședere conferit prin viză ori în conformitate cu art. 11 alin. (2)—(4) sau în temeiul unor convenții internaționale ori acte normative prin care se desființează unilateral regimul de vize;

(iii) unei șederi ilegale de până la 90 de zile, pentru străinii care prezintă risc de sustragere de la executarea voluntară a obligației de returnare potrivit art. 83 alin. (3) lit. e);”.

13. Articolul 128² se abrogă.

14. La articolul 134, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. nerespectarea de către transportator a interdicțiilor prevăzute la art. 7 alin. (1), precum și a obligației prevăzute la art. 9 alin. (4)¹) referitoare la asigurarea/suportarea transportului dus/întors al polițiștilor de frontieră care escortează persoanele cărora le-a fost refuzată intrarea pe teritoriul statului român;”.

15. La articolul 144¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Fiecărui străin pentru care au fost eliberate avize de angajare ori de detașare, căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară sau căruia i s-a acordat dreptul de ședere pe termen lung, i se atribuie de către Inspectoratul General pentru Imigrări un cod numeric personal, care se înscrie în permisul de ședere sau în avizul de angajare ori de detașare, după caz.”

Art. IV. — Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 30 august 2014, aprobată prin Legea nr. 14/2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 3 se introduce un nou articol, art. 3¹, cu următorul cuprins:

„Art. 3¹. — Angajatorul are obligația de a încheia contractul individual de muncă în termen de 15 zile lucrătoare de la intrarea străinului pe teritoriul României ori, după caz, de la obținerea noului aviz de angajare, în cazul vizei de lungă ședere pentru angajare în muncă”.

2. La articolul 7 alineatul (2), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) angajatorul desfășoară efectiv activitate în domeniul de activitate pentru care solicită avizul de angajare de minimum 1 an.”

3. La articolul 7, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul străinilor titulari ai vizelor de lungă ședere în scop de angajare în muncă valabile, avizul de angajare prevăzut la alin. (1) se eliberează o singură dată.”

4. La articolul 8, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alin. (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Verificarea îndeplinirii condiției speciale prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. d) se realizează de către Inspectoratul General pentru Imigrări, prin formațiunile sale teritoriale.

(6) În scopul constatării îndeplinirii condiției speciale prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. d), Inspectoratul General pentru Imigrări poate efectua controale la sediile sociale sau punctele de lucru ale angajatorilor.”

5. La articolul 17, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Noul aviz de angajare se eliberează unui alt angajator cu îndeplinirea condițiilor generale prevăzute la art. 4 alin. (2) lit. a)—d) și f), după caz, cu îndeplinirea condițiilor speciale prevăzute la art. 7 sau 9.”

6. La articolul 34, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Angajatorul/Beneficiarul prestării de servicii prevăzut la alin. (1) are obligația de a comunica Inspectoratului General pentru Imigrări, în termen de 5 zile lucrătoare, modificarea sau încetarea contractului individual de muncă încheiat cu străinul ori, după caz, încetarea detașării acestuia.”

7. La articolul 35, după litera g) se introduce o nouă literă, lit. h), cu următorul cuprins:

„h) neîncheierea contractului individual de muncă în termen de 15 zile lucrătoare de la intrarea străinului pe teritoriul României ori, după caz, de la obținerea noului aviz de angajare, în cazul vizei de lungă ședere pentru angajare în muncă, cu amendă de la 5.000 la 10.000 lei.”

8. La articolul 35, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Fapta prevăzută la alin. (1) lit. h) nu constituie contravenție dacă neîncheierea contractului individual de muncă se datorează culpei străinului.”

9. La articolul 37 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) de către lucrătorii Inspectoratului General pentru Imigrări pentru contravențiile prevăzute la art. 35 alin. (1) lit. b)—h) și art. 36 alin. (1).”

Art. V. — La articolul 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 29 iunie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 81/2002, cu modificările și completările ulterioare, după litera c) se introduce o nouă literă, lit. c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) escortează cetățenii străini sau apatrizii cărora le-a fost refuzată intrarea pe teritoriul statului român, într-o țară terță, respectiv țara din care a fost transportat sau o țară de tranzit;”.

Art. VI. — La articolul I din Legea nr. 265/2010 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române și pentru abrogarea art. 4 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 28 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, punctele 1—8 și 10 se abrogă.

Art. VII. — După articolul 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 30 iunie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 9¹, cu următorul cuprins:

„Art. 9¹. — (1) Reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne în condițiile titlului III capitolul II din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne, prin Poliția de Frontieră Română.

(2) Prin hotărârea prevăzută la alin. (1) se desemnează autoritățile naționale competente, se stabilesc mecanismul de cooperare între autoritățile naționale competente, măsurile necesare în cazul reintroducerii temporare a controlului la frontierele interne, precum și responsabilitățile autorităților naționale competente.”

Art. VIII. — Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 29 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pot călători în străinătate neînsoțiți:

a) cetățenii români minori care au împlinit vârsta de 16 ani, cu acordul părinților ori al reprezentanților legali, în condițiile prezentei legi;

b) cetățenii români minori care au împlinit vârsta de 16 ani și care au domiciliul sau reședința stabilită în țara de destinație, fără acordul părinților ori al reprezentanților legali.”

2. La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Organele poliției de frontieră permit cetățenilor români care au împlinit vârsta de 18 ani, minorilor căsătoriți și minorilor cărora le-a fost recunoscută capacitatea deplină de exercițiu, în condițiile legii, care sunt titulari de documente de călătorie valabile, să iasă de pe teritoriul României, dacă nu se află în una dintre situațiile de limitare a exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate.”

3. La articolul 30, alineatele (1¹) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), minorul care a împlinit vârsta de 16 ani, titular al unui document de călătorie individual sau, după caz, al unei cărți de identitate sau cărți electronice de identitate, care urmează să se deplaseze în străinătate, poate călători neînsoțit de o persoană fizică majoră, dacă prezintă organelor poliției de frontieră o declarație dată în condițiile alin. (7) de către ambii părinți sau, după caz, de către părintele căruia i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, părintele care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013, părintele supraviețuitor sau de către reprezentantul său legal, care să cuprindă acordul acestora cu privire la efectuarea de călătorii în străinătate neînsoțit.

.....
(7) Declarațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și d) și alin. (1¹) trebuie să fie autentificate în țară de notarul public, iar în străinătate, de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României ori, dacă au fost date în fața autorităților străine, să îndeplinească condițiile de supralegalizare prevăzute de lege sau să aibă aplicată apostila conform Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 66/1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare, cu excepția celor ce emană dintr-un stat cu care România a încheiat tratate, convenții sau acorduri de asistență juridică, în materie civilă sau de drept al familiei, care prevăd scutirea de supralegalizare. Declarațiile trebuie să fie eliberate părților în două duplicate, dintre care un duplicat se păstrează de către însoțitor, iar al doilea duplicat însoțește pașaportul minorului.”

4. La articolul 30, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alin. (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Cetățenii români minori pot ieși din România către state care aplică în totalitate acquis-ul Schengen, denumite în continuare *state Schengen*, pe cale aeriană sau maritimă, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul articol.

(9) În vederea constatării îndeplinirii de către cetățenii români minori a condițiilor de ieșire din România către state Schengen, pe cale aeriană sau maritimă, organele poliției de frontieră pot efectua verificări nesistematice în porturi, aeroporturi, aerodromuri și heliporturi.”

Art. IX. — Articolul 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 204/2020 privind stabilirea unor măsuri de aplicare a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, în materie de reglementare a dreptului de intrare și ședere pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1132 din 25 noiembrie 2020, aprobată cu modificări prin Legea nr. 77/2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La alineatul (1), litera b) se abrogă.

2. Alineatul (2) se abrogă.

Art. X. — (1) Serviciul de Telecomunicații Speciale asigură Poliției Române, Jandarmeriei Române și Inspectoratului General pentru Imigrări serviciile de comunicații mobile de bandă largă necesare pentru funcționarea dispozitivelor utilizate de personalul acestor structuri pentru verificarea documentelor.

(2) Serviciile prevăzute la alin. (1) se asigură la solicitarea Ministerului Afacerilor Interne, formulată în baza necesarului de servicii centralizat de la nivelul Poliției Române, Jandarmeriei Române și Inspectoratului General pentru Imigrări.

(3) Serviciul de Telecomunicații Speciale achiziționează de pe piața publică, în conformitate cu prevederile Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, serviciile de comunicații pe care nu le poate asigura cu resurse proprii, necesare funcționării dispozitivelor menționate la alin. (1).

(4) Modalitatea de decontare a sumelor reprezentând costul serviciilor prevăzute la alin. (3), precum și orice alte detalii referitoare la furnizarea serviciilor se stabilesc prin protocoale de colaborare încheiate între Poliția Română, Jandarmeria Română și Inspectoratul General pentru Imigrări și Serviciul de Telecomunicații Speciale.

(5) Sumele încasate de către Serviciul de Telecomunicații Speciale în baza protocoalelor prevăzute la alin. (4), reprezentând contravaloarea serviciilor achiziționate potrivit alin. (3), se utilizează pentru plata acestor servicii.

Art. XI. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 94/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 76 din 27 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și/sau se completează potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, prin hotărâre a Guvernului.

Art. XII. — Prevederile art. III pct. 14 și ale art. IV pct. 7 intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Marian-Cătălin Predoiu

Ministrul afacerilor externe,
Luminița-Teodora Odobescu
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Simona Bucura-Oprescu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu
Ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse,
Natalia-Elena Intotero